16/08/2019

Το μήνυμα του Σεβ. Μητροπολίτου Σπάρτης επί τη εορτή της Κοιμήσεως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης

Παρατίθεται η Ποιμαντορική Εγκύκλιος επί τη εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου 2019, του Σεβ. Μητροπολίτου Μονεμβασίας και Σπάρτης, κ. Ευσταθίου, όπου, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά: “Ποῦ πάει, ἀλήθεια, σήμερα ἡ κοινωνία; «Στό πουθενά» θά ἀπαντοῦσε ἕνας σοβαρός παρατηρητής. Αὐτή ἡ πορεία χωρίς πυξίδα, αὐτός ὁ κατήφορος χωρίς γυρισμό προκαλεῖ ὄχι μόνο στίς εὐαίσθητες ψυχές ἀλλά καί στούς ἀδιάφορους θλίψη καί στενοχώρια”.

Η ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΕΧΕΙ ΕΠΑΚΡΙΒΩΣ ΩΣ ΕΞΗΣ:

Πρός τούς εὐσεβεῖς χριστιανούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας

Ἀδελφοί μου φιλέορτοι καί φιλοπάρθενοι,

Ἡ γιορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, γιά μία ἀκόμη φορά, μᾶς δίδει τήν ὠφέλιμη εὐκαιρία νά πλησιάσουμε εὐλαβικά καί μέ πνεῦμα μαθητείας τήν ἀνεπανάληπτη προσωπικότητά της καί ν΄ἀντλήσουμε δύναμη ἀπό τήν ἁγία μορφή

της. Ὁ ἐμπνευσμένος ὑμνογράφος μέ πολύ σεβασμό καί μέ μεγάλο θαυμασμό στέκεται μπροστά της καί ἱκετευτικά τήν παρακαλεῖ νά τόν σώσει ἀπό τά αἰώνια βάσανα, ἀφοῦ προηγουμένως τή χαρακτηρίζει «θλιβομένων χαρά». Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πού ζοῦν στόν πολυστένακτο πλανήτη μας διψοῦν τή χαρά, ἀλλά δέν τή βιώνουν. Τήν ἐπιδιώκουν, ἀλλά δέν τή συναντοῦν. Τή λαχταροῦν, ἀλλά κάποτε τή νιώθουν μόνο στά ὄνειρά τους. Θυσιάζουν γι΄ αὐτήν ὧρες, κόπο, χρήματα, μά αἰσθάνονται μόνο τή γεύση της γιά λίγη ὥρα καί ὕστερα πάλι τήν ἀναζητοῦν.

Οἱ θλίψεις τῆς ζωῆς εἶναι ἀναρίθμητες. Δέν ὑπάρχει ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος νά μήν τίς δοκίμασε. Λυπούμαστε, ὅταν χάνουμε ἐμεῖς ἤ τά προσφιλῆ μας πρόσωπα τήν πολύτιμη ὑγεία. Λυπούμαστε, ὅταν ἀποτυγχάνουμε καί βλέπουμε τά ὄνειρά μας νά σωριάζονται ἀνεκπλήρωτα. Λυπούμαστε, ὅταν μιά θεομηνία καταστρέφει τούς κόπους μας, τό ἴδιο τό σπίτι μας. Λυπούμαστε ἀκόμη, ὅταν δέ μᾶς ἀγαποῦν, δέ μᾶς συμμερίζονται, δέ μᾶς ὑπολογίζουν, ἔστω καί ἄν ἐμεῖς ἀπέναντί τους δείχνουμε τήν ἀγάπη μας. Λυπούμαστε, ὅταν οἱ ἄλλοι γίνονται ἀχάριστοι καί προσπαθοῦν νά λησμονήσουν τό καλό πού τούς κάναμε, εὐτελίζοντάς το καί στρέφοντας τήν ὀργή τους ἐναντίον μας. Λυπούμαστε, ἀκόμη, βλέποντας τό κακό πού ὑπάρχει στήν κοινωνία καί τόν ξεπεσμό τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας. Ποῦ πάει, ἀλήθεια, σήμερα ἡ κοινωνία; «Στό πουθενά» θά ἀπαντοῦσε ἕνας σοβαρός παρατηρητής. Αὐτή ἡ πορεία χωρίς πυξίδα, αὐτός ὁ κατήφορος χωρίς γυρισμό προκαλεῖ ὄχι μόνο στίς εὐαίσθητες ψυχές ἀλλά καί στούς ἀδιάφορους θλίψη καί στενοχώρια. Μερικοί λυποῦνται καί ὅταν βλέπουν τήν εὐτυχία καί τήν πρόοδο τοῦ συνανθρώπου τους. Αὐτό εἶναι τό χειρότερο ὀλίσθημα, γιατί μαρτυρεῖ ἔλλειψη ἀγάπης καί ὕπαρξη φθόνου πού εἶναι φοβερή, ἐπιζήμια καί ἐπικίνδυνη ἀρρώστια τῆς ψυχῆς. Τέλος, γιά νά περιοριστοῦμε μόνο σ΄αὐτά, ἄλλοι λυποῦνται, ὅταν ὑποχωροῦν στίς προκλήσεις τοῦ πειρασμοῦ καί χωρίς ἀποθέματα ἀντιστάσεως ὑποκύπτουν, διαπράττοντας κάθε εἴδους ἁμαρτία. Βέβαια πρέπει νά ποῦμε γι΄ αὐτούς τούς τελευταίους ὅτι, ὅταν δημιουργεῖται μέσα στήν ψυχή τους ἡ λύπη γιά τήν ἁμαρτία πού διέπραξαν, αὐτό σημαίνει ὅτι εὑρίσκονται στό δρόμο τῆς μετανοίας καί τῆς ἐπιστροφῆς. Ἀλλοίμονο σέ ἐκείνους πού δέν κλαῖνε, ὅταν ἁμαρτάνουν καί τρις-ἀλλοίμονο σ΄αὐτούς πού γελᾶνε, ὅταν ἁμαρτάνουν ἤ καί ἀδιαφοροῦν γιά τήν πληγή τους. Ἑπομένως, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι κάθε ἡλικίας καί τάξεως καί τῶν δύο φύλων δοκιμάζουν στή ζωή τους, ὅσο λίγη καί ἄν εἶναι, θλίψη καί στενοχώρια. Καί ἐπειδή ἔχουμε ὅλοι τήν ἐμπειρία τῆς θλίψης, εἶναι πλεονασμός νά περιγράψουμε ἐδῶ τήν ψυχική μας κατάσταση, πού κάποτε φτάνει μέχρι τρέλας.

Θά λυτρώσει τόν ἄνθρωπο ἀπό αὐτή τή δοκιμασία, πού εἶναι πραγματική συμφορά μόνο ἡ Παναγία μας. Αὐτή εἶναι τῶν ‘’χριστιανῶν προστάτις’’. Αὐτή εἶναι ‘’τῶν θλιβομένων χαρά καί ἀντίληψις’’. Ἐκείνη δοκίμασε ὅλες τίς θλίψεις τῆς ζωῆς πού δοκιμάζουμε καί ἐμεῖς, ἐκτός ἀπό τή θλίψη πού προέρχεται ἀπό τήν ἁμαρτία. Γιατί

ἐκείνη ποτέ δέν ἁμάρτησε. Εἶναι ἡ «Ἁγία ἁγίων μείζων», εἶναι ἡ ὑπεραγία, δηλαδή πάνω ἀπό ὅλους τούς Ἁγίους, εἶναι ἡ ἄχραντος καί πανάχραντος, αυτή πού δέ μολύνθηκε ἀπό τίποτα, αὐτή πού δέν τήν πλησίασε οὔτε ἡ σκιά τῆς ἁμαρτίας. Ἀφοῦ, λοιπόν, ἔχει τήν ἐμπειρία τῆς θλίψεως, εἶναι σέ θέση τώρα πού εὑρίσκεται κοντά στό Θεό, στά δεξιά του μάλιστα καταστόλιστη καί ὁλόφωτη, νά πρεσβεύει γιά τήν ἀπαλλαγή μας καί τή λύτρωσή μας. Ἀφοῦ καί ἐκείνη δοκίμασε τή θλίψη ἀπό τή Σταύρωση τοῦ Κυρίου μας, ἀπό τήν ἀχαριστία τῶν ἀνθρώπων καί ἀπό τό θάνατο τῶν ἁγίων γονέων της, εἶναι σέ θέση νά μᾶς κατανοήσει καί νά μᾶς βοηθήσει ἀποτελεσματικά μέ τό ἁγιασμένο παράδειγμά της, μέ τήν εὐχή καί εὐλογία της, μέ τήν παρρησία πού διαθέτει στόν Κύριό μας πού εἶναι καί Θεός της καί Υἱός της.

Ἄν εἶναι εὐπρόσδεκτη ἡ δέηση κάθε δικαίου καί ἁγίου, πολύ περισσότερο εἶναι εὐπρόσδεκτη καί ἀποτελεσματική ἡ παράκληση πού γίνεται πρός τόν Θεό ἀπό τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο.
Παρακαλῶ με ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μου τή χάρη Της νά προστατεύει ὅλους μας, κληρικούς καί λαϊκούς καί προπάντων τή νεολαία μας, γιά τήν ὁποία γίνεται προστατευτικό τεῖχος, χαρίζοντάς μας τήν πολύτιμη ὑγεία καί τήν ἀπαραίτητη χαρά.

Θερμός Εὐχέτης σας πρός τή Θεοτόκο

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ